

Подиръ това Арахангелъ Михаилъ заведе майката Господня при друга мъка дѣто са мъчаха архимандрити, владци и патриарси. Тука видя майката Господня дѣто имаше много свѣщенници обѣсени за язицитѣ и отлодомъ горѣше силелъ огънь, тѣхнитѣ плачове и скърцания съ зѣби довеждаха човѣкътъ да са важели, но тукъ никой не ги съжелява. И попита майката Господня: „Какво са скърцалие тѣзи свѣщенници“? — „Тези ся онѣзи попове, които не са биле достойни да бждатъ попове, защото са осквернили службата и много пѣти са изливале на прѣситѣ си св причастие, а трохи са падле на земята отъ нафора. И за това тие ще са мъчатъ вѣчно въ ада.“

Много попове са намиратъ днесъ които не са способни да свѣщеннодѣйствувать, защото не са въ състояние да исполняватъ своята длъжностъ. О, тѣжко и горко на ония владци които съ ги рѣкоположили! И за това тие владци ще горятъ въ вѣвниягъ огънь вовѣки вѣковъ.

Посгъ майката Господня погледна на друга страна и видя единъ човѣкъ дѣто го призоше еднаголъма зѣмя, която бѣше крилата и имаше деветъ глави. Двѣтѣ глави на зѣмята смуиха очите на този човѣкъ